

Ny vin i nye skinnsekker.

Lukas 5. 36 til 38:

36 Han fortalte dem også en lignelse: «Ingen river et stykke av et nytt klesplagg for å lappe et gammelt. For da rives jo det nye klesplagget i stykker, og lappen fra det nye passer ikke til det gamle. 37 Og ingen fyller ny vin i gamle skinnsekker. For da vil den nye vinen sprengte sekkene, vinen renner ut, og sekkene blir ødelagt. 38 Nei, ny vin må fylles i nye skinnsekker.»

- Jesus kom for å skape noe nytt!
- Jesus kom ikke for å forbedre noe!

Jesus kom med en ny pakt, med nye betingelser, nytt innhold og nye løfter!

- Jesus kom for å avslutte noe, og for å nystarte noe annet.

Dette var radikalt for de skriftlærde og fariseerne. De hadde studert og var lærde etter årelange studier hvor de hadde mange, mange timer, dager, måneder og år bak seg av iherdig overgivelse til å søke kunnskap og lærdom. De var svært alvorlige og overgitte i sin gudsdyrkelse. De hadde til og med noen tillegg til de forskrifter som loven krevde, som de selv hadde lagt inn som en del av gudsdyrkelsen, for å vise sitt alvor og sin iver.

Så entrer Jesus arenaen og utfordrer deres lære og gudsdyrkelse. Han helbreder mennesker på sabbaten og plukker til og med korn på sabbaten og de skriftlærde er helt fra seg av at Jesus gjør dette på sabbaten!

Da er det Jesus forteller de skriftlærde at mennesket ikke er til for sabbaten, men at sabbaten er til for mennesket. Sabbaten ble gitt for å tjene menneskets hensikt og behov for hvile. Den var til for at mennesket skulle ha rett fokus på seg selv, sin neste, sitt arbeid og Gud selv. De skriftlærde hadde omgjort sabbaten til selve hovedfokuset, også kommer Jesus og setter fokuset tilbake på at sabbaten er til for mennesket og ikke omvendt. Dette handlet selvsagt ikke bare om sabbaten, men Jesus brukte sabbaten for å få frem sitt budskap om at det er Ånden som gir liv, og at bokstaven eller ordene alene bare slår i hjel.

Jesus kom for å skape noe nytt. Jesus opphevet ikke loven, men han oppfylte loven. Loven er åndelig og god. Men, mennesket var ikke selv i stand til å bli rettfærdig ved loven. Loven var bare skyggene av hva som skulle bli åpenbart og gitt til kjenne gjennom Jesus. Men, nå hadde fariseerne og de skriftlærde blitt så vant til skyggene av det som skulle komme, at de ikke forstod at det som profetene og loven faktisk hadde vitnet om, nå hadde kommet gjennom personen Jesus Kristus. Når Sola plutselig stod foran dem, så skjønnte de ikke at skyggene de hadde forholdt seg til, måtte skygge unna.

Johannes kapittel 1 vers 14:

**14 Og Ordet ble menneske
og tok bolig iblant oss,
og vi så hans herlighet,
en herlighet som den enbårne Sønn
har fra sin Far, full av nåde og sannhet.**

Jesus kom ikke med en lære, men han var selve læren! Jesus kom ikke med en teori om en Gud, men han var selv Gud. Himmelen kom selv og besøkte jorden.

Jesus utfordret alle de religiøse som hadde funnet sin trygghet i lover, forskrifter og bud. Jesus kommer i egen person og representerer alt det som Gud selv ønsker seg av et menneske!

- Jesus begynte som 12 åring å undervise i tempelet!

Tenk deg denne situasjonen. En liten 12 åring som trer frem og begynner å tale!

Hvordan ville du reagert hvis det var en 12 åring som skulle holde Bibeltime på et møte?

Fariseerne og de skriftlærde fikk plutselig en 12 åring fremfor seg, og de tenkte sikkert før han kom i gang, at ja, det er flott med frimodighet og ungdommelig pågangsmot! La oss lytte og være litt tålmodige.

Så begynner Jesus å legge ut fra skriftene, og i løpet av kort tid så begynner han å utlegge skriftene på en måte som de aldri før har hørt! Han gjør det både med myndighet og autoritet. Han åpner skriftene på en slik måte at de begynner å dulte borti hverandre og undre seg over hvem denne gutten egentlig er.

Noen blir sjalu og noen irriterte! Hvem er vel denne lille jyplingen som skal lære de om skriftene!

Samtidig så var mange slått av undring over at denne lille gutten hadde både innsikt og autoritet i det som han delte. Hvem er denne gutten?

Jesus kom som selve oppfyllelsen av skriftene som de skriftlærde og fariseerne hadde studert, men de hadde ingen åpenbaring om dette. De var så opptatt med bud, regler, forskrifter og lov at de på ingen måte skjønnte noe av hvem Jesus representerte! Som mange andre i dag, så fant de heller trygghet i å relatere til bud og regler, enn en personifisert Gud, som i seg selv hadde alle Guds kvaliteter i seg. De finnes mange som syntes at de ti bud er gode og at Bibelen har mye godt stoff. Men, Jesus kjenner de ikke. Jesus kom med en ny pakt, et nytt liv, en ny vin og representerte i person selve innholdet i den nye pakten. Denne pakten og denne forandringen kan vi lese om i Esekiel kapittel 36 vers 27 og 28:

”Jeg vil gi dere et nytt hjerte og la dere få en ny ånd inne i dere. Jeg vil ta steinhjertet ut av kroppen deres og gi dere et kjøtt hjerte isteden. 27 Jeg lar dere få min Ånd inne i dere, og gjør det slik at dere følger mine forskrifter og tar vare på mine lover, så dere lever etter dem.”

Vi kan til og med lese at ikke bare skal vi få et nytt hjerte, men også en ny ånd. Vi mottar nemlig DHÅ, og denne Ånd ikke bare kjenner Guds vilje, men den gjør Guds vilje fullt og helt.

Derfor er det også at vi kan lese i Filippene kapittel 2 vers 12 og 13:

”Mine kjære, dere har jo alltid vært lydige mens jeg var hos dere. Så vær det enda mer nå når jeg er borte, og arbeid på deres egen frelse, skjelvende av ærefrykt. 13 For det er Gud som er virksom i dere, så dere både vil og gjør det som er etter Guds gode vilje.”

Vi har som Guds barn fått del i DHÅ som en fødsels gave. Vi får del i Guddommelig natur som en fødsels gave. Ingen kan ta seg til å gjøre Guds vilje, uten å være drevet av eller motivert av Guds Ånd.

Det er mange som gjør vel mot mange, og som stadig gjør gode ting. Mange mennesker er både ærlige og oppriktige i sitt strev etter å tilfredsstille seg selv, andre og Gud. Det er mange som gjør mange prisverdige og gode ting. Mange gir penger til fattige, reiser selv og arbeider med nødhjelp, engasjerer seg med barn og ungdommer på ulike måter. Alt dette er vel og bra, men mennesket blir ikke frelst ved sine egne gjerninger eller sin egen innsats!

Jesus kom ikke for å forbedre mennesket!

Vi kan lese i 1 Johannes kapittel 3 vers 8:

”Den som gjør synd, er av djevelen, for djevelen har syndet fra begynnelsen av. Og det var for å gjøre ende på djevelens gjerninger at Guds Sønn åpenbarte seg.”

Jesus kom for å gjøre ende på djevelens gjerninger, og derfor så måtte han også gjøre ende på den onde natur, eller syndelegemet som alle mennesker fikk del i ved syndefallet.

Det er mange som forsøker å gjøre så godt de kan. Mange kristne lever også slik at de forsøker så godt de kan, også regner de med at selv ikke Gud kan kreve mer enn dette!?

Det er en STOR feiltakelse. Guds krav er langt større enn at noen skulle forsøke å gjøre så godt man kan.

- Ingen blir erklært rettferdig av å gjøre så godt man kan!
- Ingen kommer til himmelen av å gjøre så godt man kan!

Det Gud krever av mennesket, kan ikke noe mennesket levere selv.

Vi kan lese i Romerbrevet kapittel 3 om hvordan Gud ser på mennesket:

Romerbrevet kapittel 3 vers 9 til 12:

Alle er skyldige

9 Hva så? Har vi jøder noe fortrinn? Nei, på ingen måte! Vi har jo allerede anklaget både jøder og grekere for at de alle er under synden.

10 For det står skrevet:

*Det finnes ikke én som er rettferdig,
ikke én.*

11 *Det finnes ikke én som forstår,
ikke én som søker Gud.*

12 *Alle er kommet på avveier,
alle er fordervet,
det finnes ikke én som gjør det gode,
ikke en eneste.*

Når Paulus beskriver mennesket uten Gud, så beskriver han et menneske som er fortapt, hvor alle mennesker er skyldige i møte med Gud.

Guds plan for å frelse mennesket, innebar ikke at mennesket skulle forbedres, men at mennesket måtte dø. Mennesket som synder, måtte dø.

Romerbrevet kapittel 6

”Syndens lønn er døden, men Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre.”

Syndens lønn er døden, så derfor måtte Gud gjøre opp med synden, ved døden.

Uten at du dør som synder, kan du heller ikke bli erklært rettferdig og bli en ny skapning.

- Uten død, ingen rettferdighet!

Galaterbrevet kapittel 2.19 - 20:

”19 Jeg er jo ved loven død for loven, så jeg kan leve for Gud. Jeg er korsfestet med Kristus; **20** jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det livet jeg nå lever som menneske av kjøtt og blod, det lever jeg i troen på Guds Sønn, som elsket meg og ga seg selv for meg.”

Som syndere er vi korsfestet med Jesus Kristus, slik at vi kan bli fri fra syndelegemet kraft og virkning. Hvis vi ikke får åpenbaring om at vi som syndere er døde og begravd med Jesus Kristus, har vi bare et halvt evangelium.

Læren om at Jesus døde for våre synder og at vi ved Jesu sår mottar tilgivelse og helbredelse, er forkynt for mange generasjoner. Kjernen i evangeliet handler om at Jesus dør for oss som syndere. Men, uten at vi også forstår av vi som syndere også døde med Jesus bort fra syndelegemet, så får ikke evangeliets kraft sin virkning for, i og gjennom den troende.

Det er mange som forsøker å gjøre så godt de kan, eller som forsøker å forbedre seg selv som syndere. Det vil ikke og kan ikke fungere. Gud kom ikke for å forbedre, men for å ta livet av oss som syndere. Det var ikke noe forbedringspotensial i det gamle mennesket!

Derfor kan vi lese i Romerbrevet kapittel 6 vers 3 til 7 + vers 11:

3 Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død? **4** Vi ble begravet med ham da vi ble døpt med denne dåpen til døden. Og som Kristus ble reist opp fra de døde ved sin Fars herlighet, skal også vi vandre i et nytt liv. **5** Har vi vokst sammen med Kristus i en død som er lik hans, skal vi være ett med ham i en oppstandelse som er lik hans. **6** Vi vet at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham, for at den kroppen som er underlagt synden, skulle gjøres til intet, og vi ikke lenger skulle være slaver under synden. **7** For den som er død, er befridd fra synden. **11** På samme måte skal dere regne dere som døde for synden, men som levende for Gud i Kristus Jesus.”

I denne teksten underviser Paulus grunnsannheter for den troende. Vi er som syndere både korsfestet og begravd med Jesus Kristus. Derfor kan vi også regne oss som døde for synden som vers 11 forteller oss. Vår nye identitet er å finne i Jesus Kristus.

Vi skal avslutte denne undervisningen med å se nærmere på en tekst fra 2. Korinter brevet. Den som er i Jesus Kristus er blitt en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til!

2 Kor. 5.17 til 21:

”**17** Nei, den som er i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til! **18** Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonte oss med seg selv og ga oss forsoningens tjeneste. **19** For det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, slik at han ikke stiller dem til regnskap for deres misgjerninger, og han betrodde budskapet om forsoningen til oss. **20** Så er vi da utsendinger for Kristus, og det er Gud selv som formaner gjennom oss. Vi

ber dere på Kristi vegne: La dere forsone med Gud! 21 Han som ikke visste av synd, har han gjort til synd for oss, for at vi i ham skulle få Guds rettferdighet.”

Vi er blitt nye skapninger og vi har fått Den Hellige Ånd som gjør at vi ikke bare er blitt nye og annerledes, men vi kan leve nytt og annerledes!

Jesus ble gjort til synd for oss, for at vi i Jesus Kristus kunne bli selve Guds rettferdighet.

Den greske teksten sier i vers 21 at vi ikke bare har mottatt Guds rettferdighet, men at vi er blitt til selve Guds rettferdighet, gjennom Jesus Kristus! Dette er grensesprengende gode nyheter for oss som Guds barn.

Vi er Guds rettferdighet, derfor trenger vi ikke engste oss over, slik som mange gjør, om hvilke valg vi tar, og vi gjør det ene eller det andre. Selvsagt hvis vi står på valg om å gjøre noe som er synd mot Gud og mennesker, så skal vi ikke velge synd. Men, ofte så velger vi i hverdagen mellom mange ting som ikke er synd i seg selv, men det fører til ulike resultater. Dessverre så er det mange kristne som er så fokusert på om det de gjør er rett eller galt, istedenfor å hvile i at de selv er rett!

Som kristen så trenger vi ikke bekymre oss over vår egen rettferdighet, for den ligger gjemt i Jesus Kristus! Det forholder seg ikke slik som mange tror at Gud har alle detaljer for hver dag, og at det er opp til oss å ta de rette valgene, slik at vi forblir rettferdige. Nei, vi ER rettferdige, derfor er det vi gjør rettferdig! Selvsagt igjen, ikke når vi gjør det som er synd mot Gud og mennesker, men vi er i kraft av Guds nåde allerede rettferdige. Derfor er det altså at vi kan være frimodige og frie i vår hverdag, til å velge å leve uten frykt for dom eller straff.

Vi er rettferdige, i kraft av det som Gud selv har gjort, og dermed er det Guds rettferdighet som vi representerer og reflekterer når vi lever i hverdagen.

Ny vin i nye skinnsekker. Vi er blitt en ny skapning i Jesus Kristus, og vi har fått Den Hellige Ånd som er den nye vinen. Det er bare den som er født på ny, som kan leve i det nye livet med Gud. Vi trenger både ny vin og nye skinnsekker for å leve med Gud. De gode nyhetene er at Gud gir oss begge deler, ved troen på Jesus Kristus.